

- Weest waakzaam, want gij weet niet wanneer de Heer des huizes komt, 's avonds laat of midden in de nacht... of in het morgenuur». (Mc XIII, 35)

+

Wilt in uw gebeden dankbaar het aandenken bewaren van de Heer

Frans, Cyriel TERNOOT

echtgenoot van Mevrouw

Antoinette FLAMAND,

geboren te Opbrakel op 12 november 1938 en door een smartelijk ongeluk op het werk overleden te Evere op 8 september 1975. Lid van de Wielierclub, de Voetbalclub, de Kaartersclub en actief medewerker van verscheidene andere sport- en kultuurverenigingen.

Een eerste en nieuwe dag van de week was angebroken, zoals alle gewone werkdagen. Nauwgezet, zorgzaam en bekommerd om de goede gang van zaken, was hij in de vroege morgen met zijn werkmakers opgereden naar Evere voor het werk van de komende dag, dat helaas onwillekeurig en wanhopig, een paar uren nadien zou eindigen door een onherstelbaar en smartelijk ongeval, het tragisch gevolg van een technische onvolmaaktheid. De wonderen van de techniek bieden de mens enorme voordelen, soms echter bedreigen zij zijn bestaan...

Wie deze jonge man van dichtbij heeft gekend zal van hem een blijvend aandenken bewaren van een ingoede man en vader, die in voortdurende bezorgdheid om vrouw en kinderen, spijs ziekte en tegenslagen, met moed en durf in onverpoosde werkzaamheid zijn gezin tot welstand en geluk wist uit te bouwen.

Sportief en ondernemend van inborst, kort en kordaat, was hij joviaal en goed voor iedereen

die op hem beroep deed, steeds bereid om te helpen en dienst te bewijzen. Voor sport en spel was hij een eerste en trouwe medewerker. Het geluk en het welzijn van zijn werkmakers lieten hem niet onverschillig, maar gaarne be-wees hij hun zijn goede diensten van steun en medewerking. Op het werk werd hij gewaardeerd en geëerd door zijn patroons, die hem om zijn durf en moed verantwoordelijk werk toevertrouwen. Zo nemen we allen, diep bedroefd en geschokt, afscheid van Frans, bewonderenswaardig in zijn werk, zelfvergetend voor zijn familie en dienstbaar voor iedereen buitenmate.

Dierbare echtgenote, goede kinderen, ons afscheid was kort en toch zo zwaar is de slag die U treft. Het leven gaat verder, in elkaar vindt gij de verdere aanmoediging en levensmoed. Laten wij dankbaar zijn voor de mooie jaren, spijs tegenslagen en vermoeienis, die wij met elkaar mochten doorbrengen. De Heer versterke en vertrooste U in die droeve dagen.

Mijn familieleden, kennissen en vrienden, patroons en werkmakers, mijn afsterven moge U een les zijn dat ook de jeugd de Heer toebehoort en dat Hij de Meester is over elke leeftijd. Uw trouwe vriendschap blijve in een goed gebed.

De families TERNOOT, GALIEGUE, FLAMAND,
DONCKERWOLCKE,

danken U oprecht voor uw blijken van deelneming in hun rouw.

Namis: zaterdag 27 september te 18 u.

Drukk. De Ruyver - Brakel